

SZARVAS és VIDÉKE

TÁRSADALMI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey utca 11. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 ft. — Félévre . . . 2 ft
Negyedévre . . . 1 ft. — Egyes szám . 8 kr.
MEGJELEN HETENKINT EGYSZER VASÁRNAP.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDÍJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.

Iparos iskolai hitoktatás.

A hitoktatásra talán sehol sem kell akkora súlyt helyezni, mint az alsófoku ipariskolákban. Az újabb munkásmozgalmak anyagelvi alapokon nyugszanak s ha csak erős hitet, tántoríthatatlan hitbeli meggyőződést nem viszen az iparos ifju magával az életbe, menthetetlenül áldozatul esik ennek a materialisztikus szellemnek. Gyenge hitét végképen elveszti, hogy a legtöbb esetben sohasem nyerje azt többé vissza. S ez nem olyan kis dolog, mint a minőnek némelyek hiszik. A hitét, az eszményi javak iránt való érzékét elvesztett ifju minden erejével az anyagiakra veti magát és mert a sajnos eléggé mostoha viszonyok között vágyait ki nem elégítheti, szerencsétlenné, boldogtalanná és elégedetlenné lesz; mert az önmegtágadás, mely na valláserkölcsei alapja volna, megnyugtatóná őt s jövő boldogságának alapját képezné, így egyszerűen nevetséges színben tűnik fel előtte. Kiváló figyelem tárgyát kellene hogy képezze a hitoktatás az illető egyházak szempontjából is, mert ha az iparosifjak még fogékony lelkébe erős hitet nem sikerül plántálniok, veszedelemben forog maga az illető egyház; hívőinek száma megritkul.

E pár megjegyzésből is kitűnik az oktatás ezen ágának nagy jelentősége s nyilvánvaló, minő gondokkal hivatásteretettel kellene az illető lelkészeknek az ipariskolai hitoktatást teljesíteniök. Fájdalom, a legtöbb helyen sehogysen, vagy csak úgy teljesítik, hogy alig van benne köszönet. Újabb időben díjazott munkává lett a hitoktatás melyet jobbára a csekély díjazás arányában teljesítenek a hitoktatók, némely esetben még úgy sem. Nagyon sok esetben egyszerű mesterséggé, jobban mondva pusztán egy kis külső sikerre számító napszámunkává lesz a hitoktatás, melynek eredményét a materialisztikus világszellemlnek első érintése semmivé teszi.

Az ipariskolai hitoktatás terén tehát a legfőbb teendő (azután természetesen, hogy a vallástan egyáltalában a kellő óraszámokban taníttassék) a hitoktatásba lelket önteni, azt olyan magaslatra emelni, hogy vallási meggyőződés érlelésére alkalmassá váljék. Az ipariskolai hitoktatásnak nem szabad külső csillogásra számító napszámunkának lennie; az ipariskolákban a művészi tanítás színvonalán álló hit- és erkölcsi előadások lehetnek csak kielégítőek, melyek a fiuknak lelkek, szívök mélyéig hatnak. A hitoktatásnak ez az ága, mely ez ideig paragon hever, nagyon méltó volna az illetékes szakemberek figyelmére! . . . Nagy súlyt kellene helyezni az ipariskolai tanulóknak önképzőkori nevelésére is.

Az az apátia, melybe kisiparosaink saját jobb sorsukat illetőleg a legtöbb helyen s így nálunk is esnek, főleg onnét származik, hogy ifju korukban nem nevelték rá őket, hogy osztály-érdekeiket felismerjék s ennek védelme, előmozdítása céljából egyesülni, hatni, cselekedni tudjanak. Belesüllyedésük a mindennapi nyomoruságba nem pusztán abból származik, hogy a megélhetés nehézsége elnyomja s mozdulatlan-ságra kárhoztatja őket, oka ennek az a körül-mény is, hogy nem tudnak saját lábukon járni, nem képesek jól felfogott érdekeik megvédése végett önállóan cselekvéshez fogni. Ha közéjük nem vetődik egy-két iskolázott ember, még csak rendes formát sem tudnak adni próbálkozásuknak. Iliába volna meg egyik-másik iparosnak a természetes képessége, nagy járatlansága miatt bele sem mer fogni a dologba. Nem csoda tehát, hogy midőn érdekei védelmére sikra kell szállani, erőt kell kifejteni, a kisiparos-osztály mint számottevő tényező nem vetheti a latba a szavát.

Egészen másként lesz, ha az iparos tanuló olyan nevelésben részesül, hogy mikor ipari termelésre képessé válik, mikor felszabadul, szellemileg is felszabaduljon, e tekintetben bizonyos

foku önállóságra jusson. Ezt az önállóságot az alsófoku ipariskolában az önképzőkör, később az ifjusági egyesület van hivatva biztosítani.

Az önképzőkörben, melynek gyűlései vasárnap tartatnak, első sorban az osztálytudat felkeltésén kellene munkálni. Az iparos tanulóval meg kell értetni, hogy midőn belőle mester lesz midőn majd pl. csizmát készít, nem csupán kényeret keres magának és családjának, hanem egyuttal nagy nemzetgazdasági jelentőséggel bíró munkát végez. Meg kell vele értetni, hogy van rá oka, hogy büszke legyen foglalkozására, mely őt egyéni függetlenséggel ruházza fel s az alkotmány fundamentumának egyik atomjává teszi. Meg kell vele értetni, hogy midőn érdekeit védi a társadalmi egyensúly fennmaradásán munkál. Tudtára kell adni, hogy a függetlenség luxusának ára van, sokszor nagy önmegtágadást kell érte adni és nélkülözéseket szenvedni.

Az önképzőkörben lehetőleg minden növendék szokja meg a nyilvánosságot, szeresse meg a szellemi munkát, kedvelje meg az olvasást, hogy nehéz munkája után üdülést találjon a nemesebb élvezetekben, ne merüljön bele teljesen az anyagiasságba.

Ilyen szempontok által vezérelve, az alsófoku ipariskolai oktatás jelentékeny tényezőjévé lesz a kisiparos osztály lábraállításának.

Századvégi magyarság.

Budapest, 1896 okt. 23.

(—) Tessék elhiinni, nem is lenne phrasia, ha így kezdeném: „Szegény hazám! Mert valóban szegény; nem a szó realis, hanem ideális értelmében. Már pedig hiába beszél nekem Péter is, meg Pál is, nagyobb baj ez az utóbbi. Korcsosodunk, rettentő módon korcsosodunk. Alig mult félszázada, hogy a nemzet felocsudott százados álmából és ma már újból alszik oly mélyen

SZARVAS és VIDÉKE TÁRSZÁJA.

Az első anyós nyelvezete.

Nincs állandó boldogság, nincs állandó szerelem azt mondja a közmondások könyve, melyből, mások után indulva, én is merészelek egyszer cizálni, de magyarul.

Ezt a cizálómos és közmondásos könyvet csak azért kaptam elő, mert az első anyóshoz nem tudtam más bevezetőt találni.

De miután a bevezetés — habár nem találó — megvan, térjünk az első anyóshoz vissza, aki egypár ezer esztendővel ezelőtt megalapította a vök felett az anyós-dinasztiát, mely dinasztia, a szegény vök nagy szomorúságára, még ma is fennáll.

Sokan, nagyon sokan vitatkoztak már a fölött, hogy miképen vette kezdetét az anyós uralma s hogy miképen görnyedt rabigába az első vő, mely igát, a tradícióhoz híven, ma is vilelik az újdonsült férjek, illetőleg vök.

Mily borzasztó lehetett az első vő helyzete, ki még nem ismerte teljesen az anyóst, ki még nem tudott alkalmazkodni az anyós türelmetlen személyéhez. Bizonyára tudom, habár hitelesen nincs feljegyezve, hogy az első vő megátkozta azt a perczet, melyben engedve a szívben levő tűznek, melyet szerelmének neveznek, magára öltötte a világ legszánalomramáltóbb szerepét

a vőét. Az első vő nem is gyanította, hogy micsoda verembe lépett akkor, midőn a szerelem rózsalánczai val magához kapcsolta szive választottját, nejtés vele együtt az anyóst. A keserűség, melyet az újdonsült vőnek az anyós okozhatott, valami tragikomikus lehetett. A keserűség nincs feljegyezve, de hogy megtörtént, az olyan bizonyos, mint hogy nekem nincs anyósom. (Hála Istennek!)

Az első vő száználmas szerepét körülbelül a következőkben lehet összefoglalni, melyek, hogy teljesen megérthessünk, a szerelemről kell kezdeni.

Bozajk, az első gavallér mert Ádám nem az volt úgy találta, hogy a bal oldalbordái között van valami a mi Boidóra, az első sikkes lény felé vonza. No de kérem, ezen nem is lehet csonálkozni, ha elképzeljük Boidóra egy kedves szeretetreméltó szöke teremtés, kinek buzavirág szeméi vannak, s olyan édesen viruló arezocskája van, mint a minővel egy újabbkoru szépség nem diszekedhetik.

Bozajk és Boidóra egy szép napon arra ébredtek, hogy ők férj és feleség egymással szemben. Hogy mi mondta meg ezt nekik, vagy hogy miből következették ezt a személyi változatosságot egymás iránt, ne törődjünk vele. Hogy kellenes volt mindkettőjüknek másnap e változás, azt biztosra vehetjük. Bozajk elragadónak találta így az életet, Boidóra nem kevésbé. Úgy vélték, mintha a virágok illatosabbak volnának, mintha minden előnyösen változott volna körülöttük. A pálmalevelek sötétzöldjét elragadtatással szemlélték, a fügefaleveleket, no azt meg örömmel gyakran el is fojtették.

Hanem Bozajkot a gyönyörök közepette kellemetlen csalódás érte, mely csalódás róla minden utódaira átszármazott.

A reggelinél maga előtt talált valakit, a ki szemrehányásokkal illette hogy oly soká kellett rá várakozni, mintha legalább is ő volna az ur a háznál. Azután egymás után jöttek a kifogások, sértető megjegyzések, melyeknek alig bírta végét várni a boldogságban uszó férj Bozajk mentegetődzött, de a támadó fél semmi érvet nem fogadott el, sőt hevesebb ostromot indított, mely végre is kihozta a férjét sodrából s merészen odavágta a nyelvölnek;

— Ki maga?

— Hallja ne legyen izetlen — volt a válasz, mi jögon mer velem így beszélni, velem, a ki nem török ellentmondást senkitől, legkevésbé pedig a vőmtől, kitalál talán joggal megkövetelhetem, hogy velem illedelmesen bánjék s jó akaratú figyelmeztetésemért köszönetet mondjon. Ha kíváncsi rá, hogy ki vagyok én, nagyon szívesen felvilágosítom édes vőm uram, de egyszersmind megkövetelem, hogy máskor ilyen hangot nem fogok eltűrni öntől, uram, ki egész boldogságát, mindenét nekem köszönketi, nekem, kinek azon osztályrész jutott örököül, hogy magamat önnel szemben anyósnak nevezhetem, kinek ezennel urbi et ruri ki-kialtom, a személye szent és sérthetetlen, kinek uram a vő nem egyéb, mint egy alázatos kutya. Megértette?

Ilyen forma vőit az első anyósi nyelvezet, melynek hallatára, nem lehet csodálkozni rajta annyira

hogyan csak félálomba is vajmi bajosan lehetne hozni.

Nem hiszem, hogy volna még egy ország Európában, mely a kozmopolitizmusnak mélyebben fejet hajtana, mint ez a mi szegény, magyar hazánk. Eltekintve minden néven nevezendő sentimentalismustól — reszket kezében a toll, hogy éppen akkor, midőn a nemzet ezeréves dicső fennállásának magasztos ünnepét ünnepi; midőn megszűnve mindennemű párt, nemzetiségi és egyéb ellentét mindenki és minden örül, lelkesül és ünnepel — mondom ekkor éppen kárhozzátnom és ostoroznom kell a nemzetet — ha nem is hallják meg a szavamat.

Hol van az a régi, minden ízében tiszta tősgyökeres magyarság? Hol vannak azok a híres daliás magyar leventék? És hol vannak azok a lánglelkű, igaz tiszta és önzetlen apostolok, kik életük árán öröködték a magyarságon, kik ápolták, dédelgették ezt az ezeréves nemzetet és akik lelkes hitvallással bámulat tárgyává tették az „arany kolázzsal ékes rónaságot“ éppúgy, mint a „fegyveresekkel vadregényes tájat“ egész Európa előtt!

A tősgyökeres magyarságot kozmopolitikus zagyvalék, a daliás, magyar leventéket léha, üres fejű gigerlik és a lánglelkű apostolokat magauant, „spongya-szívú“ amateur börszánerek váltották föl. Fővárosunk világvárosiasodik és egyáltalában az egész ország halad — mondogatjuk magunkban és áltatjuk magunkat, de nem vesszük észre, hogy mindez csak külső máz, nem vesszük észre, hogy a belső: a lélek rothad, hogy az őserő, az új századvégi boldandériák nyomása alatt lankad; nem vesszük észre, hogy nemcsak, hogy a nemzetl érzés pusztul, kihál, hanem nyelvünkben is változások bábéll zűrözav uralkodik. Ki manapság beszédekben, vagy írásában nem szórja az idegen szavakat az nem is ember, az nem is író! No persze az kellene még, hogy tiszta, eredeti magyar nyelven beszéljünk és írjunk! — hírnév- és dicsőségre akkor, ki az ördög vergődnek. Az olvasó közönség ne értson bennünket, illetőleg nyelvünkön, csak úgy vergődhetünk zöld ágra.

Ilyen nyavalyás társadalom és irodalom, mint most nálunk a legutolsó évtizedben grasszál, soha sem volt még a magyar nemzet életében. A legborzasztóbb közömbösséggel tekintünk mindenre és nem tudunk kivétközni káros ősi maradiságból. Chablon itt is, ott is; chablon mindenütt! kongressusokat tartunk és semmit sem teszünk. Gunyos mosolyvel tekintünk arra, aki az ujtásnak csak a leghalványabb képét is mutatja. Ha meggyökeresedett helytelen szavaink helyett újakat teremtenek, azt egyszerűen kinevetjük, kifigurázzuk és maradunk a régi mellett, hiszen olyan szép, olyan salonképes és a mi fő századvégi. Ha költőink hazájáról énekelnek, azt a legszemtelenebb lakonikussággal boldandnak nyilvánítjuk. Francia pikanterival és angol spleennel töltjük meg az irodalmat és teljesítettük nemzeti hivatásunkat.

Dramairodalmunk, mely ugy is talán a legutolsó egész Európában merő kozmopolitikus irányu és a kizárólag a mi sajátunkat képező népszínművel nem „fizeti ki magát“ foglalkozni; mi édes „csalogányunk“ a fülemile-száju Blaháné pedig kénytelen a bucsuzás eszméjével foglalkozni. Hja! a ki „rózsabokorban született“ az nem élhet leanderek között! Új színházunkat, a lipót-körtüi Thaliatemplomát agyba-főbe dicsérik és országszerte zengedeznek róla dicsőhymnusokat, de hogy az egész műsor csupa idegen darab, az senkinek sem jutna eszébe. Már magyar darabbal is megeléged-

elképedt a szerencsétlen első vő, hogy ijedtében mintegy öntudatlan lökte világgá ezt a szót:

— Kiállhatatlan.

— Micsoda? pattant fel az első anyós, és ünmeri ezt nekem mondani, ön, a szemembe, a kinek minden boldogságát köszönheti, Vigyázzon, kérem a szavára, mert rögtön összepakolok és itt hagyom ezt a fészket melyet csak olyan nagy bagoly állíthatott össze ilyen czudarul, mint ön. Bizony bagoly uram, szétnézhetne egy kicsikét, mielőtt másról ilyen itéletet mond.

— De kérem, halgasson vén satrafa! — tört ki Bozajkból az elkeseredés.

— ez már mégis halatlan, egy anyóst, a föld legelső anyósát ilyen gyalázatosan megsérteni. Uram, az ön bánásmódját én nem fogom tűrni, azonnal összepakolok és itt hagyom a lányommal együtt az egész bagolyfészket, éljen benne egyedül boldogan.

— Lányával?! De hisz Boidóra engem szeret s ő engem nem fog elhagyni.

— Mit?! még felesel: Boidóra! pakolj! azonnal! ez mégis csak impertinencia!

Bozajk elképedt s Boidóra a nagy lármára besiet, hol könyezve találja anyját. Azok a könyvek voltak az első anyós méregkönyvei

De mamuska, mi bajod neked? Bozajka jó, ő szeret engem is, téged is.

— Nem tapasztalom volt rá a válasz. De nem is

nénk utoljára, ha nem is magyar-izü, de csupa „Durand és Durand“, „Csalj meg édes“ „A két örömnep“ meg a jó Isten tudja mi minden, — persze idegen!

Mindenféle keresosodás ugy társadalmi, mint irodalmi tekintetben és ami legkárhózosabb főleg nemzeti tekintetben. Sajnos hogy a seb oly mely miszerint óriási és hosszadalmas műtétet igényel orvoslása. Mi csak rámutathatunk a bajra, az orvoslást hivatottaknak kell eszközölniük! Az ünnepek idejében, a lelkeseülés mámorában kérdezzük ettől az édes, ezer esztendő házatól:

Kérdések.

— A kártyázó asszonyokról. —

A Hét, ez az érdekes és elmés heti lap, melyet a magyar intelligencia évek sora óta ismer és becsül a következő kérdéseket intézi olvasóihoz:

1. Illik-e a kártya asszony kezébe?
2. Lehet-e kártyás asszony jó feleség és jó anya?
3. Helyén való-e, hogy a zsürokon kártyázzanak?
4. Mikép viselkedjék a férj, akinek kártyás felesége van?

Ezeket a kérdéseket A Hét a következőképpen vezeti be:

Akik Önök közül a legutóbbi futtatásokat végignézték, a totalizátor vasrácsai között bizonyára nem egyszer találkoztak egy-egy virágos, asszonyi csipkekalappal, mely színesen, ingerlően vált ki a kemény, prózai férfi-kalapak közül. A csipkekalap rózsái és buzavirágai alól szikrázó pillantások röpültek ama komoly, angolos flegmájú ur felé, aki a löversenyter igérvényeit osztogatni szokta. Szikrázó és ideges pillantások. — mert a sportot üző asszony még annyira sem tudja megőrizni a hideg véret, mint a teremtés éke és koronája: a férfi. Mikor generalis verten hanyatlak vissza a háttérbe és szolgabíró — ahogy kollégáim, a sporttudósítók mondani szokták — csak patáit mutogatja ellenfeleinek: a tribünökön, a fehér kerítés mellett, agyöp tábori székein száz és száz selyemruhás teremtés szorítja a szeméhez a tábori látszóvet. Ezek az asszonyok sem nem szépek sem nem asszonyok többé; az indulat kiforgatja őket a formájukból és még Szirmai Imrénnek sem jutna eszébe, hogy bököket mondjon nekik. Az asszonyok naivitása helyébe náluk a játékos férfi önzése, szenvedélye, pénzszóvár nyereségre lépett és a szemükben nem az örök nő érzékies kaczerésága lobog, hanem a bürzeaner indulata.

Budapesten igazán gombamódra szaporodott meg néhány év óta az ugynevezett sportladyk száma. Hol vannak azok az idők, mikor a versenyterén csak magánasszonyokat lehetett látni, meg tarka könnyűvérű lepkeikkel, akik százával szállták meg a totalizátor környékét? A polgári asszony még a pusztá gondolatától is megijedt volna annak, hogy a turfon látják. A régi sporttudósító szakzszerű jelentéseket irt, a mai már színes tárczában számol be a versenyter közönségéről. Az ügyvédnek, a fűszeresnek, a mosónék, a vállalkozónak, a dz-entri asszonyok és a mőzes hitvallás asszonyok hasonlíthatatlanul jobban vannak informálva arról, hogy Tip-Top flyer-e vagy steher-e, mint arról, hogy szabad-e galiczkövet tenni a savanyu ugorkába. A budapesti családú tüzhelyek melegében immár többet beszélnek a debry-crackek kilátásáról, mint a klasszikus költők verseiről. És az ötösök közt amelyeket a boldog nyerek hazavisznek, manapság már nem ritka az olyan bankó, amelynek konyhaszága van. Mert konyhapenz is esinos összeget reprezentál a budapesti totaliza ör forgalmában.

Hogy a löversenyjáték mégsem fajulhat általános betegséggé: erről, istennek hála, gondoskodik a lovaragylet igazgatósága, a mely csak háromszor évenként huzatja föl a nemzeti lobogót a csömöri-uti nagy tribün tetéjére. De a budapesti asszonyokat mégsem

kérek az ő szeretetéből, megélek én a nélkül is. Parancsolom, hogy pakolj, még ma elmegyünk az Eufrát mellő fűrdőzni.

— Ilyen hamar?!

— Te is opponálsz? Ne vidd a végletekig!

A fiatal asszony megjéjed, s habozva bár de hozzá fog a pakoláshoz, mely munkája közben olyan szeretetreméltóan tekint kislirt szemével férjére, hogy az nem bírja megállni, oda veti magát anyósa lábai elé s bocsánatért esedezve hebegi:

— Engedj meg ha vétettem ellened, elismerem hatalmadat.

Ez volt az első férj legnagyobb baklövése, Boidóra annyának arcán megjelent az első diadalmos mosoly, mely olyan kegyetlenül boszontó, melyhez fogható nem létezik több a föld kerekiségén.

Ilyen lehetett, sőt mi több, volt az a jelenet, mely lejátszódott az első férj és anyós között, mely az utóbbi diadáljával végződött, mely diadalt még a mai napig sem sikerült megtörni senkinek.

Átká ez a hatalom a férfi nemnek, mely átok firól-fira száll át apai örökségként, nem boldog az a ki nem érezheti s nem boldog az, a ki érezheti.

Igy állván a dolog az anyós tehát egy szükséges rossz, melyet nélkülözni nem lehet, kedvelni még kevésbé.

kell már féltetni attól, hogy a játék szenvedélyéről lemondanak. A jó isten, aki a mezők liliomait ruházta, magas kegyelmét a Piatnik czégtől sem vonja meg, s a Kuoni pásztor télen is csak olyan jó kondiczióban van, mint a nyári fürdőzés napjaiban.

A kártyás asszony ma már alig specialitás tölté; száz társaságbeli asszony közül ötven épp olyan ügyesen kezeli a kártyát, mint a férje vagy az udvarlója. Bizonyos, hogy régen is akadtak olyan idők, amikor az asszonyok kártyáztak. Télen zord hófúvások közepette, nem egy családi lámpa alatt ütötték vígan a huszonegyet és a jó kedvnek soha ki nem fogyó, kedves forrása volt az asszonyok öröklött hibája: a családi szenvedély. Melyik asszony nem csalt? Játék után több kártyát kellett fölszedni az asztal alól, mint a mennyi az asztalon maradt és a kinek a testi motózas édes kiváltságát megengedték volna, bizony többnyire az asszonyi ruhák zsebjében akadt volna az elveszett makk-alsóra. És engem, melankholikus vén legényt, főképp az a lesújtó tapasztalás ejt készségbe, hogy az asszonyok, legalább a kártyában nem csálnak többé. Nem tréfa ez, aminek az első pillanatban látszik, hanem komoly és elsomorító szimptoma. Mert az asszonyok már nem mulatságos időtöltésképp játszanak, hanem a nyeres csunya szenvedélye hajtja őket a kártya-asztalhoz. És az angénozó, pocckerező asszonyt (aki sokszor szintén elvesztette a konyhapénzét) már gyakran váltja föl egy igazán századvégi teremtes: a kalabriózó és tartlizo asszony. Fájdalom, nem tulzás, hogy sok asszony már csak szánalmas mosolylyal kibiczel a férjének vagy az udvarlójának, mert a tartlit is jobban játsza mint a férfiak.

De a tartlizo asszony még nem mindennapi jelenség és a torc ász béla meg a kontra ezidőszerint még csak szivesen látott vendégekként köszöntenek be az előelő asszonyok zsurnájára. Lehet, hogy sohasem lesznek oly népszerűekké, mint a pocker, a ferbli, vagy az angén, mert a kártyás asszonyt nem annyira a játék izgatja, mint a nyeres lehetőség és ciance ai. És a két nem közt való viszonyba mindenesetre pikáns változottságot fog hozni, hogy az asszony — még pedig a becsületes asszony — ügyesen kifosztja az udvarlóját és oly nyugodt lélekkel nyeri el az összes készpénzét, mintha csak maga is tagja volna valamelyik előkelőbb kaszinónak. A zsürokon ma már épp oly kevésbé játékos mulatságból, mint a társaskörök zöld asztalai mellett. A játék ma már komoly munka és nem időtöltő szórakozás. És az a fiatal ember, aki az egy hónapi keresetét verejtékes azcczal vesztí el a reudes zsúrja theas csészéi között, fájdalom, már nagyon is közismert alak a budapesti társaságban.

A kávéházak játékszobáiban még ezideig nem igen látni kártyás asszonyt, de a jelekből körülbelül sejteni lehet, hogy a nyilvánosan játszó asszonyok kora is hamarabb megérkezik. A fűrdőhelyek játszó asztalai mellett a szép asszonyok vígan ütik már a huszonegyet s ma a fűrdői kávéháztól már csak egy lépésnyire van a budapesti kávéház: ehhez nem is kell bővebb bizonyítás. A hadaró és veszekedő férfijátékos szomszédjában kedélyesen iszsa majd a feketéjét a tartlizo vagy pikettirozó asszony- és ha a jó isten is ugy akarja, ahogy ők, nemsokára a szende és ártatlan nők épp oly gyakran fogják megpumpolni a szigoru főpinczért, mint a kevésbé szende és ártatlan férfiak.

Bizonyára szép idők lesznek ezek és nincs sck igaza annak a morózn embernek, aki ebben a poézis veszedelmét látja. Az a kor, mely a nőket doktori diplomával látja el, természetesnek és érthetőnek találhatja, hogy a dolgozó nőnek a dolgozó férfi könnyelműbb szórakozásaiban is része lehet. Miért ne játszhatna kalabriást az az asszony, aki kenőcsöt ír a rheuma ellen vagy másodfoku egyenetlekre oktatja a serdületlen ifjúságot? Az agyvelő, mely az anatómia rejtelseit befogadhatja, a kártyázás rejtelseit iránt is bizonyára van olyan fogékony, mint az állítólag sulyosabb férfivelő.

De eszünk ágában sincs, hogy védelmükbe fogadjuk a játékos asszonyt, amint hogy azokhoz sem csatlakoznánk feltétlenül, akik egyszerűen anathematá mondanak a kártyás zsürokra és a kártyázó feleségekre. Hova tovább mindinkább urrá lesz az a meggyözdős, hogy az asszonynak a férfi minden szórakozásához joga van — minden isten teremtése ott keresi a boldogságot, a hol tudja — miért ne legyen hát ahhoz is joga, hogy a kártyázás mulatságával frissítse föl az elernyedt idegeit? A puritánok — a morál utolsó bölényei — sirva emlegetik a régi időköt, mikor az asszony csak feleség és anya volt, mikor az élet durvább szenvedélyei nyomtalanul suhantak el a feleség kicsiny cipője alatt, de ki tudja vajjon mégis nem-e azoknak van igazuk, akik az agyvelő kártyázó sejtjeinek kifejlődésében látják az asszonyi haladás szimbolomát.

A Hét egyelőre ndm szót ebbe a vitába, — de azzal a kéréssel fordul olvasóihoz: modják el őszintén a nézetüket az alábbi kérdésekben. (Mi a czikk élére tettük. Szerk.) Az elmés és találó válaszok bizonyára nagyon sok olvasót érdekelnek és a Hét köteleességének fogja tartani, hogy a beérkezett vélményeket reprodukálja.

A válaszokat, melyek november hó 15-ég beérkeznek hozzánk, a Hét-ben lehetőleg közölni fogjuk.

H.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Adler Ármin vasúti mérnök a napokban jegyezte el dr. Fuksz Ede városi főorvos kedves és bájos leányát Gizellát. Szívvel gratulálunk.

— A szabadelvű párt ma este 7 órakor a „Bárány” udvarán épült szinkörben értekezletet tart s azzal egybekötve közvacsorát rendez. Az előjelek szerint a párttagok tömeges részvételre számíthatni.

November 1-én vasárnap a délután fél 2 órakor érkező vonattal jön körünkbe gróf Csáky Albin Ő nagyméltósága, hogy programbeszédjével elmondja. Érthető kíváncsisággal tekint ezen beszéd elé nemcsak Szarvas város közönsége de az egész ország is.

Gróf Csáky Albin annyira a politikai helyzet magaslatán áll, hogy nyilatkozatai kiváló súlyal bírnak. Értesüléseink szerint a fővárosi sajtó számos kiküldött tudósítóival képviselteti magát gróf Csáky Albin fogadtatásánál, kik feljegyzik és a lapokban reprodukálják a nagyérdékű beszéd tartalmát.

A szabadelvű párt fényes nevű jelöltjéhez méltó fogadásra készül. A város előkelő gazdái sikeresen felkeltett érdeklődése folytán bátran várható miszerint olyan bandérium és kocsisor kíséri az ünnepeket, minő báró Podmaniczky óta még nem tapasztalta Szarvas utcáit.

Ugyanezen érdeklődés, mely az intező bizottság fáradságot nem ismerő tevékenységével párosul, gazdag reményt, emberi számítás szerint feltétlen bizonyosságot nyújt gróf Csáky Albin megválasztására.

— **A „Békésnégyei Egyetemi Ifjak Köre”** f. hó 10-én tartotta meg a tagok teljes száma mellett ez ideig első közgyűlését. Ez alkalommal történt a körtisztikarának megválasztása a következő eredménnyel: Elnökök Rell Lajos, alelnökök Vidovich István, főjegyző Máté János, pénztáros Lóza Kálmán, ellenor Geiringer József, háznagy Bosnyák Károly, s választmányi tag Adámfi János és Leszich Endre. Mindezeket a tagok egyhangú bizalma helyezte tisztségeikbe s valóban eddig tapasztalt komolyságuk és kitartó szorgalmuk alapján bizton remélhető, hogy azon egy év alatt, a melyre megválasztatásuk szól, a kör szép és nemes célját megvalósítani s ez által a kör fennmaradását biztosítani fogják.

— **Tiszti vizsga.** Mint utólagosan értesülünk Huszár Sándor a tiszti vizsgát kitűnő sikerrel tette le. Gratulálunk.

— **Eljegyzés.** Nobik Sándor mezőtúri iparos a napokban eljegyezte özv. Liska Somané kedves leányát Irmat.

— **Baleset.** Folyó hó 15-iken esütörtökön a Szarvas és Orosháza között közlekedő vonatról Munkácsi Pál fűtő Csáki és Pálmátér közt lecsúszott. Vizet akart meríteni kívülről a kazánból, eközben lecsúszott és a töltés melletti árokba bukott. A vonat természetesen rögtön megállították és éppen akkor Nagy-Szénásra utazó Lang Jenő dr. vette ápolás alá az eszméletlen fűtőt. Komolyabb baja nem történt.

— **A legnagyobb kérvény.** A világ legnagyobb kérvényét nem régiben Angolországban állították egybe. Az angol nők nagy mozgalmat indítottak az opiummal kereskedés ellen és az egész ország területén aláírást gyűjtöttek a fejedelménkhöz beadandó kérvényhez. A kérvényt hét millió nő írta alá. Az óriási kérvényt nem tudták a királynő elé terjeszteni; a bajon úgy segítettek, hogy az aláírást kicsinyítve lefényképezték, de így is megértült az angol korona agg viselője a csoda kérvényről.

— **Levelek czimzése.** A budapesti postaigazgatóság ismételtlen kéri a levelező közönséget, hogy a fővárosba szülő levelek czimzésénél, a kerületet, utcát és házszámot ne mulasszák feljegyezni, mert ez a kézbesítést teljesen megkönnyíti.

— **Országos vásárok.** Az aradi országos vásár október 30-án a mezőtúri pedig 31-én lesz megtartva.

— **A telefon.** A megyei telefont 80 kilométer távolságban bronz dróttal fogják kijavítani, mely 1600 frtba kerül. Az erre hozott határozat 15 napig közszemlére van kifüggesztve.

— **Figyelmeztetés.** Ismételtlen figyelmezteti a m. kir. postaigazgatóság mindazokat, kik a postán pénzes utalványt kapnak, hogy 7 nap alatt azt felvegyék, mert ellenkező esetben a küldemény vissza küldetik.

— **Árlejtési hirdetés.** A gyulai m. kir. honvédelmi parancsnokság részéről ezennel közhíretetik, hogy a gyulai honvéd huszár lakományában kiegészítő csatornázás, ereszkészítés, patkoló-szűz és kovács műhely építési munkáinak biztosítása iránt a folyó évi november hó 3-án délelőtti 10 órakor az ál-

lomás parancsnokságnál ajánlati versenytárgyalás tartatik. Ezen föld, ács-, kőműves és lakatos munkából álló vállalat költsége 2992 frt 78 krral irányoztatott elő. Felhívatnak vállalkozni kívánok, hogy kellően helyezett és „Ajánlat: a m. kir. honvéd huszár lakotanya kovács műhely- és egyéb munkáira” felirattal ellátott írásbeli zárt ajánlatokat, melyekhez az ajánlati összegnek 5%-a az az 150 frt mint biztosíték csatolandó a folyó évi november hó 3-án d. e. 10 óráig alólírt állomás parancsnokságnál (Röm. kath. bérház-épület 1-ső emelet 11. számú ajtó) nyújtsák be. A terv előmérték, költségvetés, az árlejtési és építési feltételek az állomás parancsnokság helyiségében minden hétköznap délelőtti 9-12 és délután 3-5 óráig megtekinthetők.

— **Makó haladása.** Makó városában megjelent „Maros” legutóbbi számában a nálunk is igen megszívleendő következő közleményt, szólnak Makó város képviselőjének gróf Telekynek a város érdekében kifejtett működéséről. Megszerezte Makó városának a pénzügyigazgatóságot, főgymnasiumot, hathatósan és eredményesen munkált a kettős ártéri költségek megszüntetésén, kieszközölte a fogyasztási adókat jutányos kibérlését, melynek kieszközölésével csupán egy évre 11,000 frt, három év alatt 33,000 frt hasznot hozott a városnak! Szerencsés Makó!

— **Bő áldás.** Tápai János szegedi papucsos a neje egyszerre három egészséges gyermekkel áldotta meg. A gyermekek már két hónaposak. A szegény papucsos segélyért folyamodott a királyhoz, s a kabinetiroda 30 forintot küldött a szegedi polgármester útján Tápaiinak.

— **A korteskedés áldozatául** esett három emberélet a mezővátni kerület Igrici községében, hol Tömös Károly függetlenségi fokortos a kocsmában tartott buzdító beszéd hevében szerencsétlen taglejtéssel a petróleum lámpást feldöntötte s a lángtengerből kimenekülők közül hárman tüzhalt, többen súlyos égési sebeket szenvedtek. A vizsgálat megindított.

— **A cselédleány hagyatéka.** Bécsben, Hernálsban, nemrég meghalt egy Bielek Mari nevű cselédleány, akinek a hagyatékban ötvenezer forintot találtak és pedig 20,000 forintot értékpapirokban, 30,000 frtot pedig aranyokban. Ma bontották föl a végrendeletet, amely szerint Bielek Mari összes vagyonát jótékony célokra hagyta.

— **Legujabb szenzáció.** Londonban egy szappant találtak fel, mely nemcsak mos, hanem tetszés szerinti színben meg is festi a legfinomabb szövetet, bársonyt, csipkét stb. Sajátságos, hogy sem a kezelt, sem az edényt nem fogja, míg a festett tárgy színtartó és nem fakul meg. Az angol gyár ezen találmány elárúsítását, mely Ma y pole Soap néven jön forgalomba, már Magyarországon is megkezdte.

— **Érdekes medvevadászat.** Mármarosban történt, hogy egy erdész medvecsapdát állított fel a hegyek között, hol már napok óta medvenyomokat észlelt. Másnap reggel, mikor elment megnézni, hogy megvan-e a maczkó, csodálkozva látta, hogy se medve, se csapda nincsen azon a helyen. Rögtön előhívott egy erdőőrt és ketten az éles nyom után, melyet a vascsapda szántott a földben, elindultak a medvét nézni. A nyomok egy sziklahasadékhoz vezettek, melynek medvekedű mindaketten lecsusztak. Az öreg urat éppen nagy munkában találták. Le akarta feszíteni lábáról a csapdát és már-már sikerült is neki, mikor az erdész egy lövés-el megzavarta munkájában. A maczkó dühösen felugrott és a hivatlan vendegnek rontott. Az erdőőr látván a bajt, ráemelte puskáját a vadra, de ő sem talált. Nosza megfordultak mindaketten és menekülni igyekeztek, de a medve nyomukban volt és egy sziklafalnál megkapta mancsával az erdőőr sarkát, s le kezdte lizni lábáról cipőjét. Az erdész a veszedelmes pillanatban kirántotta vadászkeszét és a medve nyakszirtjébe szurt. A hatalmas állat élettelenül rogyott a földre, a veszőlyből megszabadult emberek pedig nagy diadallal vitték haza a jól megérdemelt prédát.

— **Egy képviselőjelölt tragédiája.** Megrázó hatást tett Szegeden — mint ottani levelezőnk sürgönyei — egy ottani fiatal ügyvéd váratlan, megdöbbentő halála, mely az áldozatot képviselőjelöltségi útjában érte, a kerület egyik városában. A napokban, korán reggel érkezett Halasról a távirat Szegedre, hogy Kalmár István szegedi ügyvéd, a fülöpszállási kerület Ugronpárti jelöltje, ott ma hajnalban hirtelen elhunyt. Nem mond többet a távirat, melynek tragikus tartalmát a család ismerősei kíméletesen közölték az elhunyt ügyvéd fiatal nevével, akit mélyen lejutott a gyász két kis gyermekével együtt. Hogy mi a halál oka, azt e pillanatban még nem tudják, legvalószínűbb, hogy a beteg embert az ut fáradalmi rendkívül kimerítették

és életereje végképen fölmondta a szolgálatot. Hihetetlen szívszélhűdés érte, mert Kalmár szívbeteg ember volt. A városban azonban egyéb rejtélyes okokról beszélnek. Kalmárt jelöltségi körútjában Sima Ferencz aki neki a kerületet szervezte, kísérte és rajta kívül még négy jelölt is volt a kerületben. Kalmár István mintegy 42 éves férfi, S. eged közéletében évekként cselőtt szerepet vitt, utóbb visszavonultan élt, családjának és irodájának szentelve minden erejét. Simát sajtópóréiben ő védelmezte és Sima vitte bele a politikai szereplésbe az utóbbi időben. Tragikus halála igazán nagy részvétet keltett.

— **A nápolyi herceg eszüvője** a hét eseménye. Erről emlékezik meg négy igen csinos képben az Ország-Világ, legnagyobb képes heti lapunk legutóbbi száma. Arról a felejthetetlen ünnepről, mely Párisban játszódott le az orosz czár látogatása alkalmából, szintén sikerült képeket közölni az Ország-Világ Bemutatja azonkívül a branói Árpád emléket, a kolozsvári vertanu oszlopot folytatja nagy feltűnést keltett képsorozatot az ezredéves országos kiállítás szűri tagjairól, s eredeti felvételben bemutatja az új Guineába felfedező utra indult magyar tudós, Biró Lajos a vad afrikai népek között. Cikkeit és verseit írták Váradi Antal, Adorján Sándor, Francz Raont, Csukássy Jenő, Carmin, Pásztor Árpád stb. Közül két kitűnő francia regényt is: eset tilier Clandetól, egyet Dilpit Alfréd-től. Rovatai gazdagok és élnek. Az Ország-Világ, a mellett, hogy hétről-hétre ilyen változatos lapot ad olvasóinak, a legolcsóbb magyar képes lap: ára negyedévre 2 frt. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a hivatal; Budapest V. Hold utca 7. sz.

CSARNOK.

Az emlékezet.

Midőn a lélek gondolatba mélyed
És elmereng az emlékek felett,
A szívbe csendül érzések zenéje
S halkán cseng bűvös dalt, s édeset.
S oly bűvös bájos érzés rezdül végig
Az ábrándos szív rezgő hurjain!
Megesendül rajta minden bu, reményesség,
Öröm, lemondás, vágy, szerelmi kín.

Megesendül régi, régi jó időről
Egy melabus, fájó, panaszos dal.
Hej régen volt! . . . — A szívben zsong az emlék
Boldog gyermekkor szép játékaival.
A természetnek csodás alkotása
Gyermekkebelben szent érzést szított . . .
Hej régen volt! . . . szöb, boldogabb időben
Midőn a szív tavasza virított.

Kinyílt a szívben a vágyak virága,
S ábrándra hívott a csend, a magány.
S egy bűvös csendes nyári éjszakában
Áradt a szív egy szép melódián . . .
S most újra hallja, újra, de nem érzi
Azt a gyönyört, mit akkor érezett.
Ábrándos szívnek kedves édes játék
De nem gyönyör már az emlékezet!

Magányba.

Oh eszményi érzések szent forrása!
Hozzád tér szomjuhozva a szívem.
Mint alkonyatkor madár a fészke,
Magányba elvonulok csendesen.
S itt álmodom sokkal szebb világról,
S eltölt a boldogság utáni vágy . . .
Oh ideális epedés . . . — Mikor lesz
Jó és nemes ez a hiú világ?

Midőn az élet öldöklő csatáin
Sajognak a sebzett emberszívek,
S az égbe törő emberfű lenyomva;
S látom, hogy a sors hogyan téri meg
És zuzza össze a vonagló lelket:
Szívem tölti mérhetlen fájdalom,
Düh s elkeseredés száll meg ha látom
Mindezt; — s az ember sorsát siratom . . .

Az ember önmagával meghasonlott
Vergődik kínosan, alig hogy él;
Küzd — ám minden törekvése hiába,
Miért küzd, talán a halál a cél?
S a nyomorult, gézengúz, hazug elvek
Rontják s gyötrik az emberek szívét.
S ki látja ezt, fakad epés kacajra,
Majd komor lesz s elfojt gonyt, nevetést.

Oh eszményi érzések szent forrása!
Hozzád tér szomjuhozva a szívem.
Mint alkonyatkor madár a fészke
Magányba elvonulok csendesen.
S a drága ideál, s mély tiszta érzés
Bűbájjal töltik szomju lelkeket
És a magánynak felséges hatalma
Szép érzésekre, szép dalokra kelt.

Erkölcsei mese.

A hegytetőn a százados tölgyfa alján
Hevert egy roppant nagy sziklatömeg.
Nézett a völgyre délcegen, akárha
Kérdezte volna: ki dönthetne meg?

S mint egy kaczer hölgy szépségét mutatván,
Mutatta a nagy írást tetején:
„Dönts fel ha tudsz: ha nagy legény vagy rajta!”
Nagy kincs van mély üregem fenekén.

Sokan jövének: kalandorok, hűsők,
Nem tudták földönteni a sziklát.
Három legény jött s fufanggal, tudással
S roppant erővel mindjárt neki lát.

Három hónap után feldőlt a szikla,
— Útés furás rontá az alapot. —
Kincs helyet csak e szók a szikla alján:
„Köszönöm hogy megfordítottatok!”

Gedő Simon.

A szerkesztésért felelős: SÁMUEL ADOLF.
Segédszerkesztő: CSILLAG SÁNDOR.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni hogy,
Szarvason az „Árpád“ szálloda épületében egy

fűszer, csemege, bor és ásványvíz

kereskedést nyitottam. — Midőn ezt a n. é. közönség tudomására hozom, magamat
becses pártfogásába ajánlva kiváló tisztelettel

Kmetz Mihály.

— Piacztéri üzletem továbbra is fennáll. —

Tanulónak 2 jö házból való fiu felvétetik.

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mező-
gazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Bariff-féle szabadalmazott
inoxydálási módszer szerint inoxidált
szivattyuk rozsdá ellen
védve

Árjegyzékek ingyen
és bérmentve.

W. GARVENS, WIEN, Schwarzenbergstrasse 6.

MÉRLEGEK,

legújabb javított rendszerű tizedes,
százados és hidmérlegek tából és vas-
ból, kereskedelmi közlekedési, gyári,
mezőgazdasági és ipati czélokra. Em-
bermérlegek, mérlegek házi haszná-
latra. barommérlegek.

Commandit-társaság szivattyu- és mér-
leg-gyártásra.

I. Wallfischgasse 14. sz.

HIRDETÉSEK

JUTÁNYOS ÁRON

FELVÉTEKNEK

A „SZARVAS és VIDEKE“ szerkesztőségében.

Beliczey-utca 11.

Az **UNGHVÁRI LASZLÓ-féle czeglédi** gyümölcsfa iskola ma már 140 hold területű. Van benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadoncz cse-
meté s így az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld kerekén található ilyenmü telepek közt
az első helyen áll. Egyébként is nagyot haladt az **Unghváry László-féle czég** egy év alatt, hogy a telepet (száraz időre való számítással) ártézi kúttal
látta el; nemkülönben a sok eső, illetve csapadékos időre való számítással vízvezető árkokat létesít. (Ezen munkálatok tavaszig mind befejeztetnek.) Kijuttat ez év
őszén és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a diszbokrok és diszfák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult **Berezki Máté**nak ugy
a mező-kovács-házi, valamint kunagotai kísérleti telepe a czég tulajdonába ment át. A czég, mint életképes vállalat, **Kecskeméten** is létesít egy nagyobb szabásu,
449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb., stb.

!!Tessék árjegyzéket kérni!!

Nyomatott a „Szarvas és Vidéke“ gyorsajló könyvnyomdájában 1896.

Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: cseresznyéből **80,000** drb, meggyből **50,000** drb.
Cseresznyefa-csemeték árai: a 160—200—240 centiméter magas hajtással bíró, gaz-
dag gyökerű, életerős, 1—2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) **20** krtól **40** krig.
Meggyfa-csemeték árai: az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, igen szép fejlődésű,
életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) **20** krtól **50** krig.

	100 drb	40	40	40	40	40	38	36	34	32	30	10-an
Nagybani	250	40	40	40	40	40	38	36	34	32	30	kint
árak	1000	40	40	40	40	40	38	36	34	32	30	
	5000	40	40	40	40	40	38	36	34	32	30	

A 4—5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt,
500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy
fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Badacsonyi óriás, Ferencz császár ropogós, Dön-
nissen sárga ropogós, Hefelfingeni óriás, Dr. Entz feketéje, Schneider kései ropogós,
Coburgi korai fekete, Glockner óriás, Büttner kései ropogós, Mezel ropogós, Ranerchen
ropogós, Heintze korai cseresznye, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi
fűszeres, Jaboulay ropogós, Hollandi hercegnő, Kanizsai fekete, Esperen ropogós stb. stb.

Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Kőrösi meggy (Spanyol meggy)
Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Váltva
erő, Oigniesi apa'nó stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adatk ki **körte, alma, szilva, ősz**
és kajszinbarack, lasponya, birs- és eperfa-ajtványok ugy gazdasági mint tör-
nére n. v. n. 1—2—3—4 éves példányokban, még pedig gazdag fajválaszték mellett. A cse-
meték tisztán homok talajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökérzet s biztos fogamzási képes-
sággal bírnak, ezen felül hiteles fajnak, edzett természetűek, egészségesek, hosszú életűek
és igen olcsók is. Adatik ki fentiekon kívül 1—2—3—4 éves vadoncz is, körtéből, almá-
ból, doucinból, paradicsom-alma, birs, besztercei szilva, duránczai szilva, Prunus Myrobo-
lana, Saint Joulien, kökény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajmeggy
és eperből, melyeknek árai erősség (vastagság szerint) **1000-kint 5-85** frtről **19-80** frtra
emelkednek.